

On són els refugiats?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge tota l'Església celebra la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat. Ho fem després d'assistir a la migració més gran a Europa des de la Segona Guerra Mundial. Més d'un milió d'emigrants i refugiats, procedents sobretot de Síria, han travessat multitud de fronteres i han arriscat les seves vides al Mediterrani amb l'objectiu d'arribar a Alemanya i demanar asil polític.

Aquest dramàtic èxode, que ha costat milers de vides, ha provocat un corrent de solidaritat que ha arribat fins a casa nostra. Moltes institucions s'han disposat a acollir alguns dels suposats 15.000 refugiats que, a nivell europeu, es van fixar per a Espanya. La nostra Església diocesana, a través de les parròquies que varen respondre al discerniment comunitari que vaig demanar, està a punt per a acollir entre 50 i 100 persones.

Tot i que les notícies havien anunciat que els refugiats començarien a arribar a mitjans de novembre, la realitat és que ni els hem vist ni els hem pogut acollir. Dues raons ho expliquen:

La primera és que la legalitat internacional estableix que els refugiats poden demanar asil al país que vulguin. Alemanya ha rebut durant l'any 2015 més d'un milió de peticions. Espanya, en canvi, a l'espera de saber les dades oficials, no sembla haver-ne rebudes gaire més de les cinc mil de l'any anterior, d'entre elles quatre mil a les oficines de Melilla, és a dir, dels immigrants habituals. Cap a finals de novembre, només uns vint-i-cinc sirians havien demanat asil polític a Espanya. Així, doncs, no arriben refugiats del Pròxim Orient perquè no volen venir a Espanya.

La segona és que l'Estat espanyol ha pactat amb tres institucions, entre les quals es troba una oenagé creada per la Conferència Episcopal Espanyola, però no s'hi troba

Càritas, l'acolliment legal d'aquest nous refugiats. Així, doncs, els nou mesos d'atenció integral dels qui obtinguin l'estatut de refugiat s'esdevindrà en llurs instal·lacions. Després d'aquest acolliment legal i finançat, potser els veurem cercant ajuda a les nostres Càritas.

Us explico tot això perquè conegueu els motius pels quals no hem acollit ni acollirem, almenys en primera instància, cap refugiat. També, per animar-vos a continuar col·laborant amb les iniciatives ordinàries de Càritas, que atenen immigrants i refugiats des de fa molt temps. Aquest Any Sant, «d'una manera molt més intensa», fixem la mirada «en la misericòrdia per a poder ser també nosaltres mateixos signe eficaç de l'obrar del Pare» (MV, 3). Cultivem, doncs, com ens demana el Papa, entranyes de misericòrdia, acollint amb amor tants i tants immigrants que tenim enmig nostre.

No deixeu de llegir el missatge del Papa per a aquesta jornada, que trobareu a la pàgina web del bisbat.

